

آذربایجان

پر میزند مرغ دلم به یاد آذربایجان ،
خوش باد وقت مردم آزاد آذربایجان .
دیری است دور از دامن مهرش مرا افسرده دل ،
باز ای عزیزان زنده ام با یاد آذربایجان .
آزادی ایران ز تو ، آبادی ایران ز تو ،
آزاد باش ای خطه آباد آذربایجان .
تا باشد آذربایجان پیوند ایران است و بس ،
این گفت با صوتی رسا "فریاد آذربایجان" .
در بیستون انقلاب از شور شیرین وطن ،
بس تیشه بر سر کوفته فرهاد آذربایجان .
در مکتب عشق وطن جان باختن آموخته ،
یارب که بوداست از ازل استاد آذربایجان .
شمشاد ری را تا بود آزادی از جلاد دی ،
در خاک و خون غلطیده بس شمشاد آذربایجان .
آوخ که نیرنگ عدو با دست ناپاک خودی ،
به گسیخت طوق طاعت از اکراد آذربایجان .
اشک ارومی بین که با خون دل سلماس و خوی ،
دریا شد و بر می کند بنیاد آذربایجان .
ضحاکیان مرکزی بیرون برند از حد ستم ،
تا سر بر آرد کاوه حداد آذربایجان .
خون شد دل آزادگان یارب پس از چندین ستم ،
کام ستمگر می دهی؟ یا داد آذربایجان؟
جان داده آذربایجان ، امداد ایران را و نیست ،
ایران مداران را سر امداد آذربایجان .
تا چند در هر بوم و بر آواره اید و در بدر ،
دستی بهم ای نامور اولاد آذربایجان .
از آتش پاشیدگی تا چند خاکستر نشین ،
آباد باید خانه بر باد آذربایجان .
بر زخم آذربایجان هان "شهریار" مرهمی ،
تا شاد گردانی دل ناشاد آذربایجان .

ترجمه انده نی: فیکرت قوجا

کیریلدن کوچورن: رعنا رنجبر

کونولم قوشو قاناد چالماز سنسیز بیر آن ، آذربایجان ،
خوش گونلرین گنتمز مدام خیالیمدان ، آذربایجان .
سندن اوزاق دوشسه مده من .. عشقین ایله یاشایارام ،
یارالانمیش قلییم کیمی ، قلبی ویران آذربایجان ...
بوتون دونیا بیلیر سنین قدرتین له ، دولتین له ،
آباد اولوب ، آزاد اولوب ملک ایران ، آذربایجان .
بیستون انقلاب دا شیرین وطن اوچون فرهاد ،
کولونگ وورموش اوز باشینا ، زامان - زامان ، آذربایجان !
وطن عشقی مکتبین ده جان و ثرمه یی اویره نمیشیک ،
اوستادیمیز دئییب هئج دیر وطن سیز جان ، آذربایجان !
قورتارماقچین ظالیم لرین الیندن ری شمشادینی ،
اوز شمشادین باشدان - باشا اولوب آل قان ، آذربایجان .
یارب نه دیر بیر بو قدر اورک لری قان ائتمه بین ،
قولو باغلی قالا جاقدیر نه واقتا جان آذربایجان !
ایگیدلرین ایران اوچون شهید اولوب ، عوضینده
درد آلمیسان ، غم آلمیسان سن ایراندان ، آذربایجان !

